

Vid krigsutbrottet 1808 stod man emellertid i begrepp att med omkring 2,000 nya rotar öka det indelta infanteriets styrka. Af dessa voro 753 i södra Österbotten redan besatta med utbildade soldater, och förelåg afsikten att dela Österbottens regemente i två regementen, Uleåborgs och Vasa.

Sida vid sida med de indelta trupperna stodo de värfvade, hvilka vid Karl XII:s tillträde till regeringen i hela det svenska väldet uppgingo till ungefär samma styrka som de indelta. Efter Karl XII:s död minskades de högst betydligt, men ökades åter strax före kriget och under tiden mellan 1790 och 1806, så att de vid 1808 års ingång i Finland utgjordes af följande:*

Infanteri:

Änkedrottningens lifregemente	8 komp.	640 nummer.
Jägerhornska regementet	8 ..	640 ..
Savolaks jägarregemente	8 ..	1,200 ..
Karelska jägarkåren	4 ..	600 ..
Adlercreutzska regementet	12 ..	1,800 ..
Nylands jägarbataljon (se ofvan)	2 ..	200 ..

Tillsammans 42 komp. 5,080 nummer.

Artilleri:

Finska artilleriregementet	10 komp.	800 nummer.
Savolaksbrigadens artillerikompani	1 ..	133 ..

Tillsammans 11 komp. 933 nummer.

Af de värfvade trupperna utgjorde en del fästningsbesättning, hvaremot manskapet vid återstoden var hemförlofvadt under tiden mellan vapenöfningarna.

För att vid krigstillfälle ytterligare uppbringa härens styrka uppsattes 1741 för första gången vargering. Visserligen hade redan Karl XII tillåtit rust- och rothållarna att antaga och i rullorna införa en reserv- eller s. k. vargeringskarl för hvarje rusthåll eller rote, hvilken vore afsedd att vid den ordinarie soldatens afgång inträda i hans ställe, men det var först nyssnämnda år, som en verklig fördubbling af trupperna afsågs. Ehuru påbudet om vargerings uppsättande än såsom en frivillig åtgärd, än såsom tvång flera gånger förnyades, sist år 1790, då den borde uppsättas till de ordinarie truppernas halfva styrka, kom åtgärden endast i ringa mån till utförande i själfva Sverige. I Finland åter nådde vargeringsinrättningen vida större fasthet. Efter flera gifna och återtagna bestämmelser stadgades 1776, att två rotar eller rusthåll skulle förena sig om en vargeringskarl, hvilken antogs enligt samma grunder som ordinarie manskap, erhöi lega och andra förmåner samt inkallades till öfningar. Vargeringen försågs med äldre gevär och remtyg, och för dess skull till-

* Sveriges krig åren 1808 och 1809 I, sid. 163.